

Година. I Плевен, 12 септември 1921 год. Брой 43.

Земледелци, сюзайте се! В сдружаването и сюзяването е нашето спасение и сила. Абонамент за година 25 лева. Един брой 50 ст.

ЗЕМЛЕДЕЛСКА ЗАЩИТА

Урежда редакционен комитет. Излиза всека седмица. Орган на сдружените земледелци в Плевенския окръг.

Селянино, помогни си сам, за да ти помогне и Бог. Приемат се всекакъв вид обявления на цени много умерени.

Скръбни известия	20 лева
Годешни	25 лева
Венчални обявления	30 лева

ТАКСИ ЗА ОБЯВЛЕНИЯ:
На синдикати и кооперации по 10 стотинки на дума. На търговци, индустриалци и други по 1 лев на квадратен сантиметър.

На съдебни пристави, финансови и други учреждения, на постоянната комисия, общините и училищни н-ва по 30 ст. на дума.

Н. Дафянов.

Сюзната мощ на изпитание.

В 1918 г., след Добро-Поле за българският народ настанаха трагични дни. Тогавашните наши управници, демократи и радикали, като не сключиха мир, дочакаха погрома и пратиша в робство половината от българските войници. Те ги дадоха заложници в вражески ръце, да оплакват от чужди краища злочестото си отечество и да изгубват глупавата им политика...

Лекомислено България бе вкарана в голямата война, за да се насладят на кървави зрелища Фердинанд и глупавите му съветници. Друг мотив нямаше за това. И в нашата история няма записано друго подобно престъпление!...

Но скоро дойде Видожден. Нашите врагове, водителите на старите партии и единичките виновници за теглитата на българският народ, след дните на Добро-Поле, за пръв път почувствуваха страх, но не за съдбата на България, а за своите кожи. Едни от тях тогава избягаха, други се скриха и дълго не проявяваха признаци на живот. Пред великото злодеяние, което докараха на цял народ, съвестта им не трепва. Но те се разтрепераха пред гнева народен. И когато на Владая загърмяха топовете те разбраха, че страшният съд за тях иде.

Те не знаеха какви отговори ще дават на озлочестеният от тех народ. Тогавашните си спомниха за тяхната жертва г. Стамболийски, когото в 915 г. бяха хвърлили в ванданите. И разпоредиха веднага да го освободят. Него и дядо Драгиева е скъпи на очи те моляха да склонят озлобените войници да не влизат в София. Бияйки се в гърдите, плачейки и ридайки, те уверяваха, че се покаяват за греховете си... За нещастие, тогава тази голяма напасть ги отмина. Те запазиха кожата си. Обаче Владайският кошмар дълго време смуцаваше сънищата им. И те бяха кротки, като агънца. За власт дума не правеха.

В това време Б. З. Н. С. вое власта и се залови да изправи на краката си смъртно раненото ни отечество. Манаха се години. Страната се поуспокои и големите опасности минаха. И ето ги старите наши грешници, като хиени, излязоха от скривалищата си и нададоха вик за власт!... Като закоравели престъпници, те са дръзки и надмени. Опирайки се на чужденците, както в миналото на Фердинанда и използвайки затрудненията на страната, те се надяват да свалят земеделската власт и

да спрат реформената дейност на земеделското правителство. От миналите си престъпления не се смущават и от гнева народен не се плашат. Те смятат, че ной има кжса памет и е забравил змините им. И ето радикала Фаленхехт запева в камарата: Земледелци, идте си и дайте път на реакцията!...

Това нахалство могат да си позволят само закоравели престъпници. Нашите противници и мракобесници, без да ги е грях от Бога и срам от хората, тичат по сягди и мегдани и все същата песен по-тарят. Народът ги гледа, слуша и се дива на нахалството им. И душата му се заражда мисъл да се справи еднаж за винаги с подигащата се реакция. Тия проповеди той счита за предизвикателство. Защото той иска да живее мирно, свободно, а реакцията иска да смути тоя мир и да го подвържи на нови опасности и теглила. Народът с право смята, че ако дойдат изново старите партии на власт, те ще погубят окончателно страната и ще погребат войното бъдеще и идеали. И пред хората на земеделския сюз, държащи власта в сегашно време, се представя дилемата: или да капитулират пред реакцията и да напустнат власта или да поемат откритата борба и да я издържат до край. Да капитулира сюзът не може, защото ще бъде погубена България и за

това пред историята и отечеството, сдружените земледелци ще поемат тежка отговорност. Ето защо за земеделския сюз остава открит само един път: да стои на власт, докато мине опасността за България и да посрещне смело атаките на реакцията, водена от гробокопателите на България. За тая борба Б. Н. З. Сюз ще събере всичката си мощ и ще апелира за подкрепа.

Ние знаем, че противниците ниса коварни и че на тяхна страна е и златото. Те могат да разчитат още и на външна подкрепа. Ето защо борбата ще бъде жестока и продължителна.

Сюзът или ще победи реакцията и ще спаси страната, или ще загине, заедно с България.

Сюзната мощ е на изпитание. Но нашето дело е право и за това победата е наша.

Богът на Правдата е с нас. Той няма да позволи да тържествува злото и да загине цял един народ. Не падайте духом и бъдете на шрек, сдружени земледелци! Подемте смело борбата и отбивайте всички атаки на реакцията!... Противникът скоро ще се провали окончателно и ще изчезнат за винаги реакцията и злото от нашият политически хоризонт.

Организационни.

На 4 того в Плевен, сдружените земледелци от окръга имаха събрание в клуба на Окръжната Земледелска Дружба. На това събрание присъствуваха само делегати и председателите на околийските дружби в окръга. Заседанията на окръжното събрание траяха цел ден и поставения дневен ред се разгледа изчерпателно. Взетата резолюция ще бъде напечатана в следния брой на вестника. **Окръжното събрание, между другото, взема решение да се забрани на дружбите в окръга за в бъдеще да не влизат в коалиция с старите погромджийски партии.**

На това събрание присъствува народния представител г. Ив. Пандов, който направи изложение по положението на страната и работата в парламентарната земеделска група.

Същият ден младежките земеделски просветителни групи имаха събрание в градското казино. На това събрание присъствуваха около 110 делегати на младежки земеделски групи.

По долу следва изложение за събрането на младежките групи.

Младежката окр. конференция в гр. Плевен.

На 4 септември т. г. в Плевен се състоя младежката окръжна конференция. В нея взеха участие повече от 110 делегати, представители на повече от 40 младежки групи с 1200 членове. Тя бе свикана поради сложилите се напоследък въпроси от важен характер по младежкото движение и нуждата да се създаде потик за по-интензивно организиране на околната трудища се младеж до учред. конгрес на младежките групи в България. В предобедното заседание конф-

Острилски.

Из дневника на един комунист. Безсмъртието в Комуната.

Стр. 2.
Жертвите

Записани имената на няколко починали другари, от които един станал жертва на капиталистическия режим, друг на днешния буржуазен строй, трети на днешната черна реакция, четвъртия на черния фабричен труд, петия само защото бил станал учител да просвещава народа и пр. и пр.

Преобърнах няколко листа, за да вида дали са отбележани същинските причини на тия смъртни случаи, или за смъртта на някои буржуа-чорбаджия, голем фабрикант, истински бюрократ и пр., но такова нещо не намерих.

В официалните бюлетини срещам пък следното: В еди-кой си град К. Р. разби с дърво главата на баща си, който е откран в болницата. Положението му безнадежно. Причините: бащата цел ден работил, а синът цел: да живее, да живее трудът и ис-

кал да се раздели печалбата, защото всичко трябва да бъде общо, а не частно. Бащата не е сжгласен и затова пък синът го пребил.

В еди-кое си село се появили трима разбойници. По бел ден влезли в къщата на Д. М. и ограбили парите му. Същите преорещат хора по пктищата и ги обират. Причините са: И тримата целяли, „да живеят, да живеят трудът“, а от тая песен нищо не излезло. Тръгнали на общото, защото частно не трябва да има.

Вчера в квартал 40 бащата Р. Н. изгонил на улицата дъщеря си И. М. сквършено без дрехи! Дай ми дрехите! Те са мой, вика тя, а суровия баща отговаря: Нищо частно няма, всичко е общо, и ти си такава, щом като те няма в къщи, нито през деня, нито през ноца.

Тая сутрин докараха в участъка г-ца Р. К., а таква са много. Причините: халнала за-

бранен плод, който сега се ражда в клубовете и понеже й загорчяло, хвърлила го. Като нещо крадено власта го дири. Питат я: Защо го открадна и къде е? Отговорят: то е обществено, а не частно, за да го дири собственика.

Прегледах в дневник на другаря, за да вида дали са отбележани тия събития и на какво възпитание се джжжат, обаче, не намерих подобно нещо.

Седнах и се питам, защо са отбележани само смъртните случаи, а не и другите събития? Дали другаря с това иска да каже: че за другари и другарки няма друго — естествена смърт, а само последница от досегашните и сегашни режими, при които са живели и ще живеят хората в векове и които се поддржат от болшенството, и доход да се сжглася, че това действително е и ще бъде така, защото при режима на комуната неща има частни смъртни случаи и произшествия, а също и кой да ги отбелезва. Тогаваш всички ще станем жертва на своя строй, на своите дивотии и утопия.

Пример: велика Русия на сегашните велики умове. Там бол-

шенството блаженствува като увиснали мухи под дебелата сенка на паяжината. И има хора, които отричат това и публично заблуждават, а намират се и такива, които слушат и вярват. Блажени те...

Велика Русия, велик и културен народ — мюлката на християнството, на славянството. До като тая държава джжжеше надмощие между другите държави, днес е за окайване, за сжжжление, изпаднала до най-низкото стъпало, на анархията, на безредие, на разгроитството, плод на един противоестествен строй, осъждана на смърт, фалирала изтребителна политика, на морален отпадък, на разпиляни стопанства, богатства и пр. пр. И утиваме там за да се запознаем с всичко това по-отблизо, та да го приложим тук и да получим наставления, упътвания от слово и реч, как да заблуждаваме нахлните и да опровергаваем същинското положение в тая нещастна страна, направена такава от велики и прогресивни умове, защото за това има съветски контрол и отчитане пред него. Аплираме към девичите и жените

другарки, да подемат борбата, (защото мъжете взеха да бягат) и да им очим следите от вжже на шията, белег на главата от бомба и на телото от ножа, на руските другарки, които са били в борбата и понесли кръста, а да се докара сегашното положение в държавата, а в себе си пазим истината, какво тези белези са причинени за да ги хвърлят на сила в борбата на ред с хората, с днешните управници, които искат да затвърдят създадено от тях положение.

Пржжаме и лепиме позиви о големи и черни букви и апелираме към хуманите чувства на българина да се притече на помощ на гладуващите в Русия, от където иде революцията. И действително, че тя е на път за в гроба. Това е частичен случай и не вярвам да има човек, който да откаже помоща си, обаче, едно трябва да се знае, че истинския дух на истинския руски народ, на здравия разум и разсъдака вика с висок глас:

«Народ, който събира помощи под червените знамена и слава на комунизма на нещастие причинени пак от такива

